

25-26-27 NİSAN 2014 TARİHİNDE TÜRKİYE/İSTANBUL'DA YAPACAĞIMIZ
ULUSLAR ARASI HAPİSHANELER SEMPOZYUMUNDA BULUŞALIM!

**POLİTİK TUTSAKLAR YALNIZ DEĞİLDİR,
ONLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN
MÜCADELE EDELİM**

**TÜM POLİTİK TUTSAKLARA VE
SAVAŞ ESİRLERİNE ÖZGÜRLÜK**

**ULUSLAR ARASI HAPİSHANELER
SEMPOZYUMU İÇİN ÇAĞRI**

**POLİTİK TUTSAKLAR YALNIZ DEĞİLDİR,
ONLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN MÜCADELE EDELİM**

**TÜM POLİTİK TUTSAKLARA VE
SAVAŞ ESİRLERİNE ÖZGÜRLÜK**

Özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla birlikte toplum ezen ve ezilenler olarak ikiye bölünmüştür. Ezen sınıf olarak; köle sahipleri, feodal beyler ve kapitalist sitemde burjuvazi kendi sınıf hâkimiyetini korumak için, ezilenler üzerinde sürekli bir zora başvurmuştur.

Üretim araçlarını ve sermayeyi elinde bulunduran burjuvazi kurduğu devlet aygıtıyla birlikte hukuk ve adaleti de kendi çıkarlarına uygun olarak şekillendirerek ideolojik bir bütünlük sağlamıştır. Burjuva sitemde özgürlük ve hukuk tamamen egemen sınıf olarak burjuvazinin tekelinde gelişir.

Sınıf mücadelesinin gelişmesine bağlı olarak özellikle kapitalist sistemin tarih sahnesine çıkması ve gelişmesiyle birlikte hapisaneler daha da artmış ve yaygınlaşmıştır. Burjuvazi gelişen işçi sınıfı ve ezilen hakların mücadelesinin gelişmesi ve yükselmesinin önünü, diğer zor yöntemlerinin yanı sıra hapisanelerini de kullanarak mücadeleyi ezmek ve bitirmek istemiştir.

Burjuvazi katlemedemediği devrimcileri esir alarak, uzun yıllar hapisanelerinde tutarak toplumdan izole ederek sınıf mücadelesinden koparmaya çalışmıştır. Burjuvazi hapisaneleri bir sindirme, korkutma aracı olarak kullanmaya çalışarak toplumda özel bir korku yaratmaya çalışmıştır. **Onlar açıkça şunu ilan ediyorlar; bizim düzenimize ve uygulamalarımıza karşı mı geliyorsunuz, işte göreceğiniz budur! Emperyalistler ve işbirlikçileri özellikle 90 yıllardan sonra, devri-**

mi ve halkların hak aramada, elde etmede kullanacağı bütün mücadele biçimlerini meşru gören komünistler, devrimciler, tutarlı demokratlara karşı tecrit ve izolasyonu güçlendirmek için ideolojik saldırılarına tek merkezden yaparcasına yoğunlaştırmıştır. Gerçek terörist kendileri olmalarına rağmen devrimcileri ve komünistleri terörist ilan etme, damgalamayı bir savaş aracı gibi kullanmışlardır. Emperyalist yağma ve saldırılara karşı çıkan, hak arama mücadelesi veren ezilenler ve onların temsilcileri teröristtir. Özel işkence merkezleri kuranlar, uçakları dahi işkence için kullananlar, düğün alaylarını dahi bombalayan, köyleri bombalayarak yüzlerce binlerce insanı katleden onlardır. İşçi ve emekçilerin ve onların temsilcilerinin bütün hak aramaların şiddetle bastıran, şiddetli sistemli uygulayan onlardır. Dünyanın her tarafında hapishanelerde tecrit- işkence ve şiddet uygulayanlar emperyalistler ve işbirlikçileridir.

Hapishaneler sorunu bugün sadece bir ülkenin sınırlarında çevrili bir sorun değildir. Hapishanelerinin bugün dünyada ikili bir yönü vardır. Bunun bir yönü bir ülkenin sınırlarıyla ilgiliyken, bir yönü de uluslar arası boyutuyla ilgilidir. ABD emperyalizminin Irak'ı işgaliyle birlikte dünyanın gündeminden uzun süre düşmeyen Ebu Garib cezaevi hala hafızalardaki yerini korumaktadır. İşgalle birlikte, ABD, işgal karşıtı direnişçileri sindirmek ve yargulamak için Irak içinde kurduğu denetimdeki Ebu Garib cezaevinde yapılan işkenceler uzun süre kamuoyunun gündemini işgal etti. Burada denenen işkence yöntemleri birçok ülkeye adeta ihraç edildi.

Keza Guantanamo cezaevi ABD'nin Afganistan'ı işgaliyle birlikte anılmaya başlayan çok özel bir cezaevi olarak yakın zamana kadar bir işkence merkezi olarak kullanıldı. Yakalanan Taliban ve El Kaide üyelerinin özel giydirilmiş elbiseler içinde, elleri arkadan bağlı olarak tek başına tutuldukları hücrelerde ki görüntüleriyle ABD, adeta tüm dünyaya gözdağı vermek istedi. ABD sadece bununla da kalmadı, birçok insanın kaçırılarak ABD'ye götürüp burada nasıl yargıladığını herkes biliyor.

Uluslararası bu tür uygulamalar sadece ABD'yle de sınırlı değildir. Emperyalistler uluslar arası işbirliği yaparak, her fırsatta devrimci ve yurtseverlere saldırmakta, tutuklamakta ve yargılamaktadır. Fransa ETA militanlarına çok acımasızca davranıyor. Kendi topraklarında tespit

ettiği her ETA üyesini ve taraftarını tutuklamadan çekinmeyen Fransa hapishanelerinde yüzlerce yıl cezaya çarptırılmış ETA üyesi ve taraftarı bulunmaktadır. Tam bir izolasyona tabi tutulan ETA militanlarının direnişleri Fransa kamuoyundan sürekli gizlenmektedir. Bu uygulama Türkiyeli devrimcilere ve diğer uluslardan devrimci ve yurtseverlerde uygulanarak yasal hale getirilmiştir.

Aynı uygulamalar Almanya'da da mevcuttur. Özellikle Türkiyeli devrimci ve Kürt ulusal hareketinden onlarca devrimcinin yargılandığı ve cezalara çarptıldığı Almanya'da, özel olarak çıkartılan ati terör yasası olarak bilinen, 129B olarak adlandırılan ceza yasasıyla devrimciler sindirilmek isteniyor.

Burjuvazinin muhaliflerini ya da toplumda adli suçlular olarak adlandırılan kesimleri bir yere koyarak cezalandırma uygulaması ilk olarak 1596 yılında Amsterdam'da uygulanmıştır. Bu uygulama süreç içinde

“Flaman modeli” olarak adlandırılmıştır. Hapishanelerindeki uygulama ve izole etme uygulaması sürekli olarak geliştirilerek günümüze kadar getirilmiştir.

Hapishaneler günümüzde sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. Devrimci ve yurtseverler, sadece düşmanlarıyla dışarıda savaşmıyorlar. Devrimciler hapishanelerinde de kendi sınıf düşmanlarına karşı direniyorlar. Burjuvazi teslim aldığı devrimci ve yurtseverleri sadece toplumdan izole etmekle kalmıyor, aynı zamanda kendi değerlerine yabancılaştırmak içinde özel bir program uyguluyor. Devrimciler, bunun bilinci de olarak direniyor ve burjuvazinin yaptırımlarını boşa çıkartmak için bedel ödemeye devam ediyorlar.

Emperyalistler ve onların yerli uşakları hapishanelerindeki uygulamalarına 2. Emperyalist paylaşım savaşından sonra daha da hız verdiler. Bunun nedeni 2. Emperyalist paylaşım savaşından sonra kızıl ordunun faşizme karşı kazandığı zafer ve bu zaferin kıtalarda yarattığı muazzam etki ve bir dizi demokratik cumhuriyetin kurulması, emperyalistleri ve onların yerli uşaklarını iyice korkuttu.

Gerek ABD emperyalizmi, gerekse batılı emperyalistler kendileri açısından büyük bir tehlike arz eden sosyalizmin önünü kesmek için, tüm dünyadaki ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine karşı saldırılarını artırmış, gerçekleştirdikleri katliamların yanı sıra, işgal ettikleri yerlerdeki hapishanelerinde bulunan devrimci ve yurtsever tutsaklar üzerinde de bir dizi deneyler gerçekleştirdiler. Bu deneyler içinde en etkili uygulama olarak gördükleri "Tecrit sistemi" bugün dünyada uygulanan en yaygın biçim olarak hala yürürlüktedir.

Bu sitem ABD emperyalizmi tarafından 1950 yılında Kore savaşı döneminde, Kore hapishanelerinde bulunan tutsaklar üzerinde yapılan deneyler sonucunda, burada görev yapan Dr. Edgar Schein tarafından geliştirilmiştir. Uygulamanın özü politik tutsakları birbirinden ve toplumdan izole etme, dirençlerinde zayıflama sağlama, itaate zorlama, kimliksizleştirme, kişiliksizleştirme ve sonunda teslim almayı hedefleyen çok geniş ve kapsamlı bir projeden ibarettir.

Bu program Almanya ve İngiltere'de tarafından daha da geliştirilmiş ve ilk uygulamaları da bu ülkelerde olmuştur. Tecrit ve tek hücrede tutma uygulaması Almanya'da 1970'li yıllarda RAF militanlarına yönelik olarak yoğun bir şekilde uygulanmıştır. İngiltere'de ise, 1980 yılının başında İRA militanlarına yönelik katı bir biçimde uygulanmış, tek tip elbise dayatmasına karşı İRA militanlarının başlattığı direnişte İRA önderlerinden Bobby Sand ve 9 yoldaşı yaptıkları açlık grevi direnişinde ha-

yatlarını kaybetmişlerdir.

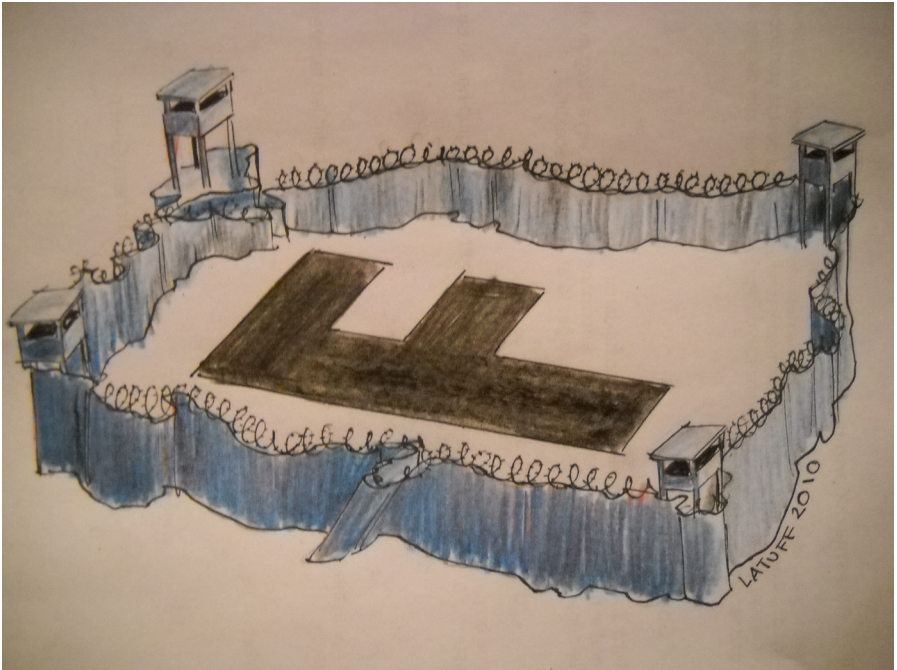
Yakın tarih itibariyle dünyadaki politik tutsaklara karşı yapılan saldırılar ve bu saldırılarda hayatını kaybeden devrimcilerin sayısına baktığımızda sorunun ne kadar ciddi olduğu daha iyi görülecektir.

Bunlardan başlıcaları;

1992 yılında Meksika cezaevinde asker ve polisin düzenlediği katliamda 111 tutsak hayatını kaybetti. Keza 18 Şubat 2001 tarihinde Caradiru cezaevinde sürgüne gönderilen 10 tutsağın geri getirilmesi talebiyle başlayan direnişte en az 16 tutsak katledildi.

İtalya'da Kızıl Tugaylar örgütüne karşı yüksek güvenlikli cezaevi uygulamasıyla tutsaklar tamamen toplumdan izole edilmek istenmiş, bu uygulamaya karşı 28-29 Aralık 1980 yılında yapılan Trani cezaevi direnişi büyük bir yankı yaratmıştır. Bu direnişte 18 gardiyanın rehin alınmasıyla başlayan direniş sonrası, tecrit uygulaması çok ciddi olarak getirilmiştir.

Dünyada tecrit uygulamasının hayata geçirildiği ülkelerden biri de

Peru hapishaneler olmuştur. Peru hükümetinin 1987 yılında Almanya'ya gönderdiği bir heyet burada RAF militanlarına uygulanan izolasyon ve sonuçlarını bizzat yerinde inceleyerek, bu sistemi Peru'ya ithal ederek hayata geçirmiş ve 1990 başlarında buna karşı direnen politik tutsaklardan 450 kişiyi tek bir operasyonda katletmiştir. **Tecridi öğreten Almanya cinayetlerinde de öndedir. Tecritle boyun eğdiremediği raf militanlarını en güvenli zindanlarının hücrelerinde katlederek intihar ettiriler demiştir. Bu kadar pervasız ve ikiyüzlüce...**

Türkiye'de de hapishaneler hiçbir zaman toplumun gündeminden düşmemiştir. 1970'lerde gelişen devrimci mücadele ve mücadeleye paralel olarak hapishanelerindeki politik tutsakların sayısında da artışlar olmaya başladı. 1970'lerdeki hapishaneler sorunu bugünkü kadar yakıcı değildi. 1980 askeri faşist cuntasının iş başına gelmesiyle birlikte, hapishaneler toplumun gündeminden hiç düşmedi.

12 Eylül askeri faşist cuntasıyla birlikte hapishaneler devletin ciddi olarak gündemine girdi. Bu dönemin en tipik uygulaması olarak yıpratma, sindirme ve teslim alma ve kişiliksizleştirmeye dönük büyük bir saldırı başlatıldı. E-Tipi ve Özel Tip hapishaneler özellikle bu dönemde uygulamaya girdi. E -Tipi hapishaneler 18-22 kişinin bir arada kaldığı, Özel Tip hapishaneler 4-6 kişinin kaldığı odalardan oluşuyordu. Metris, Mamak ve Diyarbakır bu uygulamaların en tipik hapishaneleri olarak tarihe geçti. Bu hapishanelerde kalan binlerce devrimci tutsaktan onlarcası hayatını kaybetti. Mestris ve Sağmancılar hapishanelerinde Tek Tip Elbise uygulamasına karşı 1984 yılında gerçekleştirilen ölüm orucu eyleminde 4 devrimci tutsak hayatını kaybetti. 1980 sonrası oluşturulan hapishanelerinden elde edilen tecrübeyle burjuvazi aynı zamanda hücre tipi hapishanelerin adımlarını da atmaya başladı. İlk adım olarak da Eskişehir cezaevinde yapılan değişiklikle başladı. 1987-1988 yılında mimari yapısı değiştirilen Eskişehir cezaevi tek kişilik hücre tipi cezaevine dönüştürüldü. Buna karşın devrimci tutsakların başlattığı direniş sonucu bu cezaevi boşaltılsa da, 1991'de tabutluklar olarak adlandırılan hücre tipi uygulamasına yeniden geçildi. 1991 yılında özel olarak çıkarılan Terörle Mücadele Yasası ile bugün tecrit uygulamaların temeli de o tarihte atıldı. 1996 yılında hücre tipi cezaevi uygulamasına karşı başlatılan ve 69 gün süren ölüm orucu ve süresiz açlık grevi eyleminde 10 devrimci hayatını kaybetti. Bu direnişle püskürtülen hücre tipi cezaevi uygulamasına faşist Türk devleti daha büyük bir saldırıyla hazırlandı.

2000 yılında hücre tipi cezaevi uygulamasının hazırlıklarının başladığı tarihte, hapishanelerinde başlayan ölüm orucu ve açlık grevleri sonucu içerde ve dışarıda bu eyleme destek veren toplam 122 kişi hayatını kaybetti.

Türkiye hapishanelerinde 1980 yılından bu yana en az 300 devrimci tutsak, ölüm oruçları, işkence ve hastalık sonucu hayatını kaybetmiştir.

Faşist Türk devletinin hapishanelerine yaptığı saldırıların en acımasız olanlarından başlıcaları şunlardır;

19 Eylül 1995 yılında Buca cezaevine yapılan saldırı da üç devrimci tutsak katledilirken, 40 tutsakta yaralanmıştır.

4 Ocak 1996 yılında Ümraniye cezaevine yapılan saldırıda dört devrimci tutsak hayatını kaybederken, onlarca tutsakta çeşitli yerlerinden ağır bir şekilde yaralanmıştır.

24 Eylül 1996 yılında Diyarbakır cezaevine yapılan saldırı da 10 yurt-sever tutsak katledildi.

26 Eylül 1996 yılında Ankara Ulucanlar cezaevine yapılan saldırı da 10 devrimci tutsak katledilirken, onlarca tutsakta çeşitli yerlerinden yaralandı.

19 Aralık 2000 tarihinde Türkiye hapishanelerinde devam eden ölüm orucu ve açlık grevi eylemine saldıran faşist diktatörlük 28 devrimciyi katlederken, yüzlerce devrimci ise ağır şekilde yaralandı.

Benzer saldırıların yaşandığı ülkelerden biri de Hindistan'dır.

Hindistan'da uygulan kanunların çoğu sömürgecilik döneminden kalan İngiliz kanunlarına dayanıyor. Hindistan Hapishanelerinde politik tutsak sayısı bugün yüz bin'in üzerindedir. Tüm toplumsal kesimlerden tutsakların bulunduğu Hindistan hapishanelerindeki uygulamalar da hücre tipi uygulamasıdır. Hindistan'daki sınıf mücadelesi geliştikçe Hindistan devletinin saldırıları da artırmaktadır. Geçmişte bazı kanunlar sadece bazı eyaletler için geçerliyken, 2001-2002 den bu yana bir bütün olarak tüm Hindistan'a uygulanmaktadır. Batı Bengal vb hepsinin kendisine göre terör yasaları var. Kontra terör merkezi ve yine merkezi istihbarat örgütü var. Hindistan hapishanelerinde zorla göçe karşı mücadele eden Talitler'in dışında, kabilelerden insanlar var. Ayrıca değişik devrimci örgütlerden politik tutsaklar ve Maoist tutsaklar var. Keza Kuzey Bengal bölgesinden daha iyi yaşam için mücadele eden tutsaklar var. Hindistan'da terörizme karşı adı altında gençler krimanilize ediliyor. Manipur kurtuluş hareketi bunun somut örneklerinden biridir. Keza Kaşmir'de binlerce Kaşmirli tutuklu bulunuyor. Bunun dışında yüzlerce, Çarkant, Çatırsat, gibi kendi dillerinde konuşan bölgeler var, bunlar hapishanelerinde kendi dillerini konuşmak için mücadele ediyorlar. Maoist tutsaklar özel bir uygulamaya tabi tutuluyor. Manipur'da özel olarak inşa edilmiş hapishaneler bulunuyor, Maoist tutsaklar başka hapishanelerinde kendi aralarında örgütlendiğinde hemen Manipur'daki cezaevine gönderilerek tecrit uygulamasına tabi tutuluyor.

İsrail hapishanelerinde Filistinli tutsaklara uygulanan yaptırımlar diğerlerinden farklı değil. 1967 İsrail'in Filistin işgalinden bu yana, İsrail 60 binden fazla Filistinli direnişçiyi tutuklayarak hapishanelerine koymuştur. 2000 yılında 2. İntifadanın başlangıcında gözaltına alınan Filistinli sayısı 15.00 dir. 2005 yılında tutuklanan Filistinli sayısı ise 8500 kişidir. İsrail devleti işgal altındaki topraklarda tuttuğu Filistinli tutsakları 1995 yılından itibaren İsrail topraklarındaki hapishanelerine götürdü. İsrail hapishanelerinde tutuklanan Filistinli çocuk sayısı hiçbir zaman yüzün altına düşmemiştir. Ve bu çocukların tümü normal mahkemelerde yargılanarak çeşitli cezalara çarpıtılmaktadırlar. Filistinli kadın tutsakların İsrail hapishanelerinde yoğun olarak maruz kaldıkları saldırıların başında tecavüz gelmektedir. İsrail hapishanelerinde fiziki işkencenin yanı sıra, yoğun bir psikolojik baskı da uygulanmaktadır. İsrail hapishanelerinde Filistinli tutsaklara da tecrit uygulanmaktadır. Filistinli tutsakların her biri birbirini görmeyecek şekilde ayrı ayrı tutulmaktadır. Savun-

ma hakları kısıtlanmakta, tutuklular, bazen 60 gün özel hücre cezasına çarptılmakta ve bu süre içinde hiç kimseyle görüştürülmemektedir.

İşkence ve tecrit uygulamasının mimarlarından olan ABD’de siyasi tutsaklara uygulanan tecrit uygulaması 11 Eylül saldırısından sonra daha da farklılaşmıştır. Dünyanın çeşitli yerlerinde ABD karşıtı direnişlerde yer alan ve ABD tarafından tutuklanan en az 8 bin kişi ABD’de özel olarak inşa edilmiş ve kimsenin bilmediği hapishanelerinde tutulmaktadır. Bunun dışında ABD’de çeşitli kategorilerde yüzlerce tutsak bulunmaktadır. ABD içinden, ulusal kurtuluş ve ırkçı karşıtı hareketlerden, Örneğin, yerli yani Afrikalı/siyah, Porto Ricolular, Xicano kurtuluş hareketi ve Kuzey Amerikalı anti-emperyalist hareketi tutsaklar bulunmaktadır. Ayrıca dünyanın çeşitli yerlerinden ABD’de bulunan Kolombiya, Filistin, Mısır ev İrlanda’dan tutsaklar vardır. Radikal çevreci ve hayvan hakları hareketlerinden tutsaklar bulunmaktadır.

ABD emperyalizmi tutuklama ve hapsedme yoluyla direnişleri kontrol altına almak ve ortadan kaldırmak için şu metotlara başvurmaktadır.

1. Yerel ve uluslar arası olarak askeri üsleri ve istihkâmları gözaltı merkezi ve hapishane olarak kullanmak.

2. yerel ve uluslar arası olarak gizli hapishaneler ve gözaltı merkezleri yaratmak ve kullanmak.

3. Direnenleri hapsedmek ve işkence yapmak için kendine bağımlı devletleri kullanmak

4. Özel güvenlik ya da “ücretli” hapishane ve gözaltı merkezleri kurmak ve işletmek için kullanmak.

5. ABD’nin ceza kanunlarını diğer ülkelere kabul ettirmeye çalışmak.

Meksika hapishanelerinde bulunan politik tutsakların karşılaştıkları uygulamalar diğer ülkelerdeki politik tutsaklardan farklı değil. Benzer uygulamalar Meksika hapishanelerinde hayata geçirilerek politik tutsaklar yaptırımlarla teslim alınmak istenmektedir. Meksika’da yüzlerce politik tutsak bulunmaktadır. Meksika’da yürürlükte olan iki tür cezaevi bulunmaktadır. Birincisi, birçok tutsağın tek bir hücrede kaldığı bölgesel hapishaneler ve ikincisi, Kamu Güvenliği Federal Sekreteryasına bağlı Cefferas Maksimum Güvenlik Hapishaneleri. Birçok politik tutsak bu

hapishanelerde tutuluyor. Meksika hükümeti politik tutsakların varlığını hiçbir zaman kabul etmemektedir. Politik tutsaklar Meksika'da uyuşturucu suçundan yargılanmaktadır. Politik tutuklular günün 23.5 saatini hücrelerinde geçirmektedirler. Sadece yarım saat dışarı çıkartılmakta, havalandırma bahçesi yüksek duvarlarla çevrildiği içinde güneş görmeleri mümkün olmamaktadır. Havalandırmaya çıkartılan tutuklular özel aramalardan geçirilip, çırlıçplak soyulmakta, makat araması adı altında onurları kırılmaktadır. Buna direnen tutuklular özel işkenceden geçirilmektedirler. Savunma hakları kısıtlanan tutsaklar avukatlarıyla görüşürölümeyerek cezalandırılmaktadır. Kitap verileyen tutsaklar, diğer sosyal aktivitelerden de yararlandırılmamaktadır.

Tüm bu uygulamalar ve yaptırımların tek bir hedefi vardır: Hâkim sınıflar dışarıda yasalarla, baskı ve şiddetle sindiremediği toplumsal direniş ve karşı koyuşlarda esir aldığı devrimcileri, komünistleri ve yurtseverleri kapattıkları hapishanelerinde uyguladıkları insanlık dışı yöntem ve baskılarla teslim almak. Bunun için milyon dolarlar harcayarak yeni yüksek güvenli hapishaneler inşa ediyorlar.

Dünyanın neresinde olursa olsun politik tutsakların toplumdan izole edilerek hücre tipi hapishanelerinde, ya da özel güvenli hapishanelerinde tutulmalarının tek amacı ve hedefi, temel insani haklardan mahrum edilmesi, kazanılmış haklarının gaspı, hapishanelerindeki örgütlülüğü dağıtarak yalnızlığa itmek, tutukluların bir birleriyle olan dayanışmalarını ortadan kaldırmak, sosyal, kültürel, sportif, kültürel faaliyetlerine son vererek hayatla olan yaşam damarlarını kesip, yalnızlaştırıp tecrit ve izolasyona mahkûm edip, işkenceyle, tecrit ve izolasyonla davasına ihanet ettirmeyi amaçlamaktadır.

Politik tutsakların bulunduğu bütün ülkelerde burjuva medya yapılanların suç ortağıdır. Hapishaneleri topluma sürekli şirin gösteren burjuva medya, yapılan işkence ve kötü muameleleri sürekli olarak toplumdan ve halktan gizleyerek, görevini layıkıyla yerine getirir. ABD'de burjuva medya hep suskun kalmış yapılanların üstünü örnekle meşgul olmuştur. Türkiye hapishanelerinde insan haklarının en çok ihlal edildiği ülke olarak burjuva medya ve televizyonları sürekli olarak olayları manipüle ederek vermekte, hapishanelerindeki direnişler ölümle sonuçlandığında, ya da açlık grevleri ölüm aşamasına geldiğinde dil ucuyla

haber vererek, direniş karşı kuşklar yaratarak haberler verilmektedir. Bunu Hindistan'da Meksika'da, Brezilya'da ve diğr tüm ÷lkelerde aynı biçim ve tarzda görmekteyiz.

Hapishanelerinde baskı, işkence ve hak gasplarına karşı, devrimci ve yurtsever tutsakların direnişlerine tarih tanık olmuştur. Emperyalist burjuvazinin ve onların uşaklarının uyguladığı her türlü baskı ve katliama karşı devrimciler sürekli bir direniş hattı yaratarak, yer yer saldırıları püskürtmüş, haklarını elde etmiş, saldırıların ortadan kaldırılmadığı yerlerde ise,

fiili direniş ve karşı koyuşlarla devrimci onurlarını koruyarak, sürekli bir direniş hattı tutturmuşlardır. İsrail hapishanelerinde Filistinli tutsaklar, Ebu Garib cezaevinde Iraklı direnişçiler, Hin-

distan'daki politik tutsaklar, İran'da, Brezilya'da, Meksika'da, ABD'de, Türkiye'deki politik tutsaklar ortaya koydukları kararlı direnişleriyle bayraklaşmışlardır. **ABD emperyalistleri özellikle Latin Amerika ve Uzak Asya'da, Ortadoğı'da bütün işkence uygulamalarının öğreticisi ve denetimli uygulayıcısıdır. Ebu Garib den tahliye olanların konuşmayacak duruma gelmeleri için ayrıca özel uygulamalar yapmıştır.**

Emperyalist sistemin ekonomik krizi büyüyerek devam ediyor. Kriz beraberinde büyük bir işsizliği ve yoksulluğı da beraberinde getirmiş bulunuyor. 2008'de ABD'de başlayan ekonomik kriz dünyayı dolaşmaya devam ediyor. Ekonomik kriz şimdilerde Avrupa ağırlıklı olarak sürüyor. İstisnasız tüm ÷lkeleri bir şekilde etkileyen ekonomik kriz, Yunanistan,

İtalya, İspanya vb birçok ülkede beraberinde bir yönetememe krizini de ortaya çıkartmıştır. Avrupalı emperyalistler, geçici bir pansuman olarak mali yardımlarla kurtarmaya çalıştıkları Yunanistan gibi ülkelerde mali yardımlarda çare olmaktan çıkmış durumda. İşsizliğin ve yoksulluğun çığ gibi büyüdüğü dünyada emperyalist sistem ve onların denetimindeki ülkelerde, burjuvazi krizin tüm yükünü işçi sınıfına ve emekçilere yüklemek istiyor. İşçiler ve ezilen halklar buna itiraz ediyor ve "krizi yaratan biz değiliz, yükünü de biz çekmeyeceğiz" diyerek itiraz ediyorlar. Genel grevler yaparak, sokak da polisle çatışarak seslerini ve direnişlerini yükseltiyorlar.

Emperyalist burjuvazi ve uşakları gelişen toplumsal direnişe karşı giderek sert önlemler alıyor. Yeni anti-terör yasaları ve özel kanunlar çıkartarak devlet zorunu daha da sertleştirerek topluma gözdağı vermeye çalışıyorlar. Yer yer tutuklamaların olduğu, bunun önümüzdeki yıllarda daha da artacağı ve çoğalacağı kaçınılmazdır. Hapishaneler sorunu giderek daha da toplumsal bir sorun haline gelecektir. **Güneş balçıkla sıvanmaz; emperyalistler ve işbirlikçileri devrimcilerden, komünistlerden onların yaşamlarından, inançlarından korkuyorlar. Demokrasi insan hakları safsataları dile getirildiği ölçüde riyakarlık ve sahtekarlıklarının itirafıdır.**

Şimdiye kadarki inceleme ve yapılan araştırmalarla ortaya çıkan sonuçlar da göstermiştir ki, politik tutsakların, hatta adli tutuklular olarak adlandırılan diğer tutuklularında zaman zaman karşılaştıkları sorunlar kendisini şu ana başlıklarda kendisini gösteriyor

1. Hücre tipi hapishanelerinin dünyada giderek yaygınlaştığı
2. Hücre tipi hapishanelerinde tutsakların tek başına yaşamaya terk edildiği
3. İşkencenin sürekli kılındığı
4. Devrimcilerin kolektif yaşantısını oradan kaldırdığı
5. Ortak yaşam alanlarına son verildiği
6. Kültürel, sosyal ve sportif aktivitenin ortadan kaldırdığı
7. Tutsakları birbirlerinden yalıtarak, robotlaşmayı, kişiliksizleştirmeyi ve sonunda teslim olmayı hedeflediği

8. Aile görüşlerini sınırlayarak, dönem dönem yasaklayarak toplumdan soyutlamayı amaçladığı

9. Savunma haklarını kısıtlayarak, Avukat yasaklarıyla iddianame ve diğer belgelere ulaşılmasının engellendiği

10. Kitap, dergi gazete okumayı, televizyon ve radyo dinleme ve seyretme yasaklarıyla, haber alma ve kendini geliştirmenin önüne geçildiği

11. Ana dilde savunma haklarının gasp edildiği

Bu ve buna benzer uygulanan programlar noktasında tutsakların yazdıkları mektuplardan ve hapishaneler incelemelerinden çıkan sonuçların tutsaklar üzerinde yarattığı tahribatlar ise şöyle sıralanabilir

1. Ruhsal çöküntü ve kontak kurma korkusu

2. İştahsızlık

3. Dayanılmazlık hali

4. Duyarlılık ve uyarı zayıflığı

5. Gerçekliğe yabazcılığa

6. Yönelim ve beceri körelmesi

7. Yönelim olanağının yitimi

8. Halüsinasyon

9. Sürekli gerilim halinde olma

10. Düşünce yeteneğinin gerilemesi

11. Hafıza kaybı

12. Konuşma güçlüğü

13. Duyumsal yanılgılar ve yanlış algılamalar

14. Organ dengelerinin bozulması

15. Işıktan rahatsızlık duyma, her şeyin üstüne geldiği, yıkıldığı hissine kapılma

16. Aşırı sesten rahatsız olma

17. İntihara sürüklenme

18. Kilo kaybı

19. Görme bozukluğu

Bunların dışında cezaevi koşullarından kaynaklı olarak ortaya çı-

kan birçok hastalık da mevcut. Tüberküloz, Hepatit, böbrek rahatsızlığı, mide kanamaları, kalp yetmezliği, işkenceden dolayı bel ve boyun ağrıları, şiddetli baş ağrıları, sinüzit, kireçlenme, romatizma hastalıklarını sayabiliriz.

Bu gerçekler ışığında ortaya koyduğumuz gibi, bizler aşağıda imzası bulunan kurumlar olarak 25-26-27 Nisan 2014 tarihinde Türkiye/İstanbul'da yapacağımız uluslar arası hapishaneler sempozyumuyla politik tutsaklara sahip çıkmak, yapılan uygulamaları teşhir etmek, politik tutsakların tüm haklarının geri verilmesi, işkence ve kötü muamelelerin sorumlularının yargılanması, ABD'nin gizli hapishanelerinin deşifre edilmesi, tüm dünyada devrimci tutsakların siyasi statülerinin kabul edilmesi, hücre hapishanelerinin ortadan kaldırılması, savunma önündeki hak gasplarının sona erdirilmesi, ana dilde savunma haklarının tanınması için verilecek olan mücadele için düzenlediğimiz uluslar arası hapishaneler sempozyuma tüm demokratik kurumları, insan hakları savunucularını, tutuklu yakınlarını katılmaya çağırıyoruz.

Katılımcılar:

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu), **UPOTUDAK**,
ATİF, **ATİGF**, **HTİF**, **İTİF**, **ATİK-YDG**, **ATİK-Yeni-Kadın**,
ADHK (Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu),
ADHF (Almanya), **İDHF**, **FDHF**, **Londra-YÇKM**,
ADHF (Avusturya), **ADKH** (Avrupa Demokratik Kadın Hareketi),
ADGH (Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi),
Alinteri, **Devrimci Proleterya** (Yaşanacak Dünya),
AÖTDK (Avrupa Özgür Tutsaklarla Dayanışma Komitesi)
Aveg-Kon (Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu),
AGİF, **ACTİP**, **İGİF**, **GİK-DER**,
ADDBF (Avrupa Demokratik Dersim Birlikleri Federasyonu)